

РЕШЕНИЕ

№ 27262

гр. София, 16.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 15.11.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **5113** по описа за **2024** година докладвано от съдия Анета Юргакиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационната жалба на Агенция "Пътна инфраструктура", подадена чрез юрисконсулт Д. Д., срещу Решение № 1712 от 09.04.2024 г., постановено от СРС, 94-ти състав, по АНД № 20231110216458, с което е отменен Електронен фиш (ЕФ) № [ЕГН] на Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ).

В касационната жалба са изложени подробни доводи за неправилност на обжалвания съдебен акт. Конкретно се сочи, че обстоятелствата на нарушението, включително мястото на извършването, е точно посочено в електронния фиш, като е указана и посоката на движение на процесното ППС, а правната норма на чл.189ж,ал.1 не изисква да бъде посочено изминатото разстояние и тол сегментите. Поддържа се, че не е налице по-благоприятен закон и че чл.3,ал.2 от ЗАНН не обхваща новите алинеи 7,8 и 9 на чл.10б от Закона за пътищата. Оспорва се и изводът на съда, че собственикът на автомобила е направил всичко, зависещо от него за изпълнението на задължението си по чл. 102, ал.2 от ЗДвП. Излага съображения, че не е нарушен принципът на пропорционалност, регламентиран в чл.9а от Директива 1999/62/ЕО. Моли за отмяна на обжалваното решение и за потвърждаване на ЕФ № [ЕГН]. В проведеното по делото заседание касаторът не се представлява.

Ответникът – „ИНСА ЛОГИСТИК“ ЕООД не се представлява в съдебното заседание. Депозира писмен отговор на касационната жалба, в който поддържа становище за нейната неоснователност, като излага подробни доводи.

Участващият по делото прокурор от С. градска прокуратура дава заключение, че решението на СРС е правилно.

Административен съд София - град, като взе предвид наведените касационни доводи и извърши проверка на обжалваното съдебно решение съобразно чл. 218, ал. 2 АПК, след като прецени събраните по делото доказателства, приема следното:

Касационната жалба е ДОПУСТИМА, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна, предвид следното:

От фактическа страна СРС е установил, че „Инса Логистик“ ЕООД било ползвател на товарен автомобил марка "М.", модел "ТГС" с рег. [рег.номер на МПС] с технически допустима максимална маса 42 000 кг, 4 оси и екологична категория ЕВРО 6D.

Между „Инса Логистик“ ЕООД и "Конкорд Сمارт Инфраструктура" АД (КСИ АД) - национален доставчик на услуги за електронно събиране на такси за изминато разстояние имало сключен Договор за предоставяне на услуга за електронно събиране на такси на база изминато разстояние с предплащане. Съгласно Приложение № 2 към договора "Инса Логистик" ЕООД било избрало услуга предварително плащане на тол такси чрез предоставяне на авансова сума, като било уговорено, че броят на пътните превозни средства, за които се ползват бордови устройства, е 52, и бордовите устройства се предоставят за срок за ползване 12 месеца. Към пътно превозно средство с рег. [рег.номер на МПС] било асоциирано бордово устройство № 305398752355.

На 14.06.2021 г. в 06:14 ч. в [община], по път А-6 "Европа" км 50+427, с посока нарастващ километър, в пътен участък, включен в обхвата на платената пътна мрежа, тол - сегмент [ЕГН], от устройство с № 10181, елемент от електронната система за събиране на пътни такси, било засечено движението на товарен автомобил марка "М.", модел "ТГС" с рег. [рег.номер на МПС] с технически допустима максимална маса 42 000 кг, 4 оси и екологична категория ЕВРО 6D, за който нямало отчетени тол декларации към системата за тол - отчитане и постъпили плащания. Контролното устройство № 10181 представлявало автоматично устройство за записване на пътния трафик, разположено на метална рамка, неподвижно монтирана над път А-6 /автомагистрала „Европа“/ км. 50+427, намиращ се между разклона за [населено място] и пътен възел „И.“.

Издаден бил електронен фиш за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата № [ЕГН], с който на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3 вр. вр. ал. 3 вр. чл. 179, ал. 36 от Закона за движението по пътищата на „Инса Логистик“ ЕООД била наложена имуществена санкция в размер на 2 500 лева за нарушение на чл. 102, ал. 2 ЗДвП.

За да отмени електронния фиш, районният съд е приел, че в електронния фиш не са посочени всички елементи от състава на нарушението и обстоятелствата по извършването му. Посочил е, че в обжалвания електронен фиш не са посочени данни за това какво е било конкретно изминатото разстояние, както и не са посочени тол-сегментите, в които процесното ППС е навлязло. Констатирал е, че Списъка на

републиканските пътища, за които се събира такса за изминато разстояние - тол такса, не се открива тол сегмент с наименование "път А - 6 км. 50 + 427 с посока нарастващ километър" (съобразно описанието на мястото на нарушението в обжалвания електронен фиш), поради което е направил извод, че не е посочено ясно и точно мястото на нарушението, не е индивидуализиран тол сегмента, в който ППС с рег. [рег.номер на МПС] е навлязло, без да е заплатена дължимата пътна такса. Извън това, районният съд е обосновал, че обжалваният електронен фиш следва да се отмени поради противоречие на процедурата по реализиране административнонаказателната отговорност с реда, предвиден в Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 на Комисията от 28 ноември 2019 г., тъй като едва след уведомяване и бездействие на жалбоподателя да заплати дължимата такса доброволно е следвало да се пристъпи към ангажиране на неговата административнонаказателна отговорност. Районният съд е приел и че е нарушен принципът на пропорционалност, тъй като размерът на незаплатената такса за сегмента на рамката, на която е регистрирано нарушението, е 0,14 лева, което сравнено с абсолютно определения размер на имуществената санкция е отявлено несъразмерно - предвидената санкция превишава многократно размера на дължимата „тол такса“.

Изводите на районният съд се споделят и от настоящия съдебен състав на АССГ.

Районният съд е извършил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички факти и обстоятелства, релевантни за установяване на нарушението и за отговорността на санкционираното дружество, обсъдил ги е в контекста на относимите правни норми и въз основа на това е извел обосновани и правилни изводи. Решаващият състав на СРС е изпълнил задължението си да извърши цялостна служебна проверка за законосъобразността на НП, като е изследвал и е взел отношение по изложените в жалбата оплаквания и доводи.

Решението е валидно, допустимо и правилно.

Съгласно чл.179,ал.3б от ЗДвП собственик на пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, включително в резултат на невярно декларираните данни, посочени в чл. 10б, ал. 1 от Закона за пътищата, се наказва с глоба в размер 2500 лв. Глобата се налага на вписания ползвател на пътното превозно средство, ако има такъв. Ако собственикът или вписаният ползвател е юридическо лице, се налага имуществена санкция в размер 2500 лв.

В разпоредбата на чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП е предвидено заплащането на такса за изминато разстояние - тол такса за пътни превозни средства по чл. 10б, ал. 3; заплащането на ТОЛ таксата дава право на едно пътно превозно средство да измине разстояние между две точки от съответния път или пътен участък, като изминатото разстояние се изчислява въз основа на сбора на отделните тол сегменти, в които съответното пътно превозно средство е навлязло, а дължимите такси се определят въз основа на сбора на изчислените за съответните тол сегменти такси; таксата за изминато разстояние се определя в зависимост от техническите характеристики на пътя или пътния участък, от изминатото разстояние, от категорията на пътното превозно средство, броя на осите и от екологичните му характеристики и се определя за всеки отделен път или пътен участък.

В случая правилно, както и районният съд е констатирал, в процесния електронен фиш не са посочени данни за това какво е било конкретно изминатото разстояние и тол-сегментите, в които процесното ППС е навлязло. Тези обстоятелства са

конкретизирани едва в съдебното следствие, т.е. пред въззивната инстанция, което правилно районният съд е преценил като неяснота в административното обвинение, представляваща съществено процесуално нарушение.

Правилно районният съд е приел и че наложеното наказание е непропорционално на тежестта на извършеното нарушение. Решаващият състав подробно е анализирал нормите на Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 1999 година относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури, (Директива 1999/62/ЕО), конкретно чл.9а, както и цитираната по-горе административнонаказателна разпоредба от ЗДвП, и като се е позовал на практиката на СЕС, е направил извод, че в случая е нарушен принципът на пропорционалност. Този извод на СРС се явява напълно обоснован с оглед установените факти относно размера на незаплатената пътна такса /0,14 лв./ спрямо абсолютно определения размер на имуществената санкция. Правилността на извода на районния съд се подкрепя и от постановеното от Съда на ЕС Решение от 21.11.2024 г. по дело С-61/ 2023 г., според което член 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 1999 година относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури, изменена с Директива 2011/76/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 27 септември 2011 г., трябва да се тълкува в смисъл, че посоченото в него изискване за съразмерност не допуска система от наказания, която предвижда налагане на глоба или имуществена санкция с фиксиран размер за всички нарушения на правилата относно задължението за предварително заплащане на таксата за ползване на пътната инфраструктура, независимо от характера и тежестта им, включително когато тази система предвижда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност чрез заплащане на „компенсаторна такса“ с фиксиран размер.

Предвид изложеното, СРС правилно е отменил процесния електронен фиш като незаконосъобразен, поради което решението му следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София - град, XIV касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1712 от 09.04.2024 г., постановено от Софийски наказателен съд, Наказателно отделение, 94-ти състав, по АНД № 20231110216458 по описа за 2023г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

